

Księga Psalmów

Psalm 137

1. Nad rzekami Babilońskimi, tameśmy siadali i płakali, wspominając na Syon. 2. Na wierzbach, które są w nim, zawieszaliśmy harfy nasze. 3. A gdy nas tam pytali ci, którzy nas zawiedli w niewolę, o słowa pieśni,(choćbyśmy byli zawiesili pieśni radości,) mówiąc: Śpiewajcie nam pieśń z pieśni Syońskich, 4. Odpowiedzieliśmy: Jakoż mamy śpiewać pieśń Pańską w ziemi cudzoziemców? 5. Jeżliże cię zapomnę, o Jeruzalemie! niech zapomni sama siebie prawica moja. 6. Niech przylgnie język mój do podniebienia mego, jeżlibym na cię nie pomniał, jeżlibym nie przełożył Jeruzalemu nad największe wesele moje. 7. Wspomnij, Panie! na synów Edomskich, i na dzień Jeruzalemski, w który mówili: Poburzcie, poburzcie aż do gruntu w nim. 8. O córko Babilońska! i ty będziesz spustoszona. Błogosławiony, któryć odda nagrodę twoję, za to, coś nam złego uczyniła. 9. Błogosławiony, który pochwyci i roztrąci działki twe o skałę.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.